

РЕШЕНИЕ

№ 7652

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 13.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **4521** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба вх. № 30761 от 14.10.2019 година, подадена от Й. К. Н., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет.3,ап.11, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 13/06/3/0/02098/3/01/04/01 с изх. № 01-163-6500/581 от 01.10.2019 г., издаден от директора на Областна дирекция на Държавен фонд Земеделие – П., с който е отказано пълно изплащане на финансова помощ, общо в размер на 9779,00 лв., представляващо второ плащане по договор № 13/06/3/0/02098 от 20.08.2018 г., сключен с ДФ Земеделие и е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 19 558,00 лв., представляващо първо плащане по договор № 13/06/3/0/02098 от 20.08.2018 г., ведно със законната лихва върху сумата и във връзка с решение на Върховния административен съд по адм.д. № 12495/2020 г., с което е отменено решението на Административен съд София-град по адм. д. № 12408/2019 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

В жалбата са наведени твърдения, че обжалваният АУПДВ противоречи на материалноправните разпоредби на чл. 37, ал. 1, т. 17 във вр. чл. 14, ал. 9, т. 1 във вр. чл. 14, ал. 7 от Наредба № 10/10.06.2016 г., както и на чл. 7 на Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014. Същият е издаден в нарушение на административнопроизводствените правила и противоречи с целите на подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитие на малки стопанства“ от мярка 6 „Развитие

на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., регламентирани в чл. 2, т. 1 и 2 от Наредба №10/10.06.2016 г. Конкретно се излагат доводи, че административният орган е бил длъжен да предостави на ползвателя на помощта възможност преди откриване на производството за издаване на АУПДВ да докаже изпълнение на условията по договора и бизнес плана, като представи документи, доказващи направените инвестиции. В този смисъл се навеждат твърдения, че административният орган се е ограничил само и единствено до изключването на поземлен имот 55302.444.18 (от 3,999 дка), находящ се в м. „Б.“, з-ще [населено място], [община], като Й. К. Н. не е била уведомена преди откриване на производството за издаване на АУПДВ, че е направена преценка за неизпълнение на инвестициите и не и е бил даден срок за представяне на доказателства, доказващи обратните твърдения. На следващо място са наведени твърди, че в Акта за установяване на публично държавно вземане и в Уведомителното писмо за откриване на производство по издаване на АУПДВ не са разгледани и обсъдени наведените от Й. К. Н. доводи срещу направените от административния орган констатации. Изразяват се доводи и за липсата на мотиви относно правните доводи на административния орган в АУПДВ. Наведени са и твърдения, че АУПДВ е издаден в нарушение на материални закон, тъй като инвестицията в трайни активи в имота (трайни насаждения) не може да бъде изключена поради обстоятелството, че тази инвестиция е създадена в имот, придобит от трима продавачи, единият от които е съпруг, а другият-роднина по сватовство. Направен е извод, че такъв подход би довел до неоправдано изключване от обхвата на бизнес плана всички инвестиции в имот, свързани със създаването на дълготрайни активи, ако имотът е придобит в хипотезата на чл. 14, ал. 9, т. 1 от Наредба № 10/10.06.2016г. Сочи се, че е налице изпълнение на изискванията за извършване на инвестиции в дълготрайни активи, а именно създаване на трайни насаждения от сливи, като дори е закупена много повече земя от тази, заложена в бизнес плана, а именно 40, 775 дка., а не, както твърди административният орган, само 3, 999 дка. Развиват се доводи, че релевантната инвестиция в случая е инвестицията, извършена в имота, а не неговото придобиване. Увеличаването на активите е с направените трайни насаждения, а не както твърди административният орган със самото закупуване на земята. Твърди се, че подобна инвестиция би могла да се направи във всеки един имот, независимо дали е бил собственост на жалбоподателя или придобит в следствие от което и да е лице. В този смисъл в жалбата е направен извод, че релевантна е самата инвестиция в закупуване на оwoщен материал и извършване на агротехнически мероприятия, а не придобиването на имота като инвестиция. В заключение се иска отмяна на Акт за установяване на публично държавно вземане № 13/06/3/0/02098/3/01/04/01 от 1.10.2019 г., издаден от директора на ОД на Държавен фонд „Земеделие“ [населено място], в частта, в която се определя подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 19 558,00 лв. на основание 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК като постановен в противоречие с административнопроизводствените правила, с материалния закон и несъответстващ на целта на закона. Искане се и отмяна на АУПДВ на основание чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК в частта, в която се отказва пълно изплащането на финансовата помощ общо в размер на 9779,00 лв., представляваща второ плащане по Договор № 13/06/3/0/02098 от 20.08.2018 г. и изпращане на преписката на ОД на Държавен фонд „Земеделие“- [населено място] със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание, жалбоподателката се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и изразява становище за отмяна на АУПДВ.

Ответникът – Директорът на ОД на ДФ „Земеделие“ [населено място], не се явява и не изпраща представител за участие в производството. Представена е писмена молба от процесуалния му представител юрк. П., в която се изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски, в това число внесен депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер за три инстанции. Представя списък с разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, ако такова е налице.

Административен съд С.-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 20.08.2018 г. между Държавен фонд „Земеделие“ и Й. К. Н. е сключен договор № 13/06/3/0/02098 за отпускане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитие на малки стопанства“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. Според чл. 3, ал. 1 от договора одобрената помощ въз основа на представените от ползвателя на етапа на кандидатстването по подмярка 6.3 заявление и документи, включително бизнес план е в размер на не повече от левовата равностойност на 15 000 евро - 29 337,00 лева.

В ал. 2, т. 1 на същия е предвидено първо плащане в размер на левовата равностойност на 10 000 евро - 19558,00 лева, което се извършва в срок до два месеца от датата на сключването на договора и т. 2 второ плащане в размер на левовата равностойност на 5 000 евро - 9 779,00 лева, което се извършва в срок до три месеца след издаване на уникален идентификационен номер на окомплектована с всички изискуеми документи съгласно Приложение № 11 към Наредба № 10 от 10.06.2016 г. заявка за второ плащане от ползвателя, в случай на одобрение на помощта след извършени проверки, включително на място, относно изпълнението на бизнес плана, и извършен анализ за установяване на съответствието между фактическото състояние и одобрения бизнес план, съгласно чл. 8, ал. 5 от договора. На основание чл. 4 плащане по чл. 3 от договора се извършват след проверките и при спазване на изискванията на Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие, на условията и на задълженията на ползвателя, определени в акт на правото на Европейския съюз и договора. В чл. 6 е предвидено, както следва: ал. 1 ползвателят се задължава да изпълни представения от него и одобрен бизнес план в периода от сключване на договора до 09.05.2019 г.; ал. 2 ползвателят се задължава да започне реалното изпълнение на бизнес плана в срок, не по-дълъг от девет месеца от сключването на договора; ал. 3 в срока по ал. 1 ползвателят е длъжен да изпълни изцяло бизнес плана, включително да представи лиценз, разрешение и/или регистрация, когато за извършването на дейността/инвестицията съгласно разрешение и/или регистрация, както и всички останали нормативно и договорно установени задължения на ползвателя и произтичащи от предоставеното подпомагане ангажименти. В чл. 8, ал. 5 от договора е предвидено, че фондът в срок до три месеца от подаване на заявка за второ плащане извършва всички проверки, включително и на

място, и одобрява или мотивирано отказва изплащането на финансовата помощ след извършен анализ за установяване на съответствието между фактическото състояние и одобрения бизнес план на ползвателя. Видно от чл. 9, ал. 1 са предвидени и хипотезите, в които фондът изисква от ползвателя връщане на полученото първо плащане по чл. 3, ал. 2, т. 1 от договора и ползвателят няма право да получи второто плащане по чл. 3, ал. 2, т. 2 от договора. Конкретно според: т. 2 - не е изпълнил коректно бизнес плана, включително в частта на заложените специфични цели и резултати, съгласно Приложение 3 и инвестиции в дълготрайни материални и/или нематериални активи, съгласно Приложение 2, както и когато бизнес плана не е изпълнен в срока по чл. 6, ал. 1 от договора; т. 4 - не е постигнал увеличаване на икономическия размер на стопанството спрямо първоначалния размер с най-малко 2000 евро, измерен в СПО, най-късно до изтичане на посочената в бизнес плана крайна дата на период за проверка на неговото изпълнение и/или увеличаване на обработваемата площ, в т.ч. на засетите/засадените култури в стопанството, с най-малко 20 на сто от площта спрямо датата на кандидатстване и/или увеличаване броя на отглежданите животни (всеки вид) с най-малко 20 на сто спрямо животните към момента на кандидатстване; т. 14 - в периода от датата на подаване на заявлението за подпомагане до подаване на заявката за второ плащане е нарушил изискването по чл. 5, ал. 5 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г., включително и по отношение на земеделската земя, която участва в изчислението на нарастването по чл. 14, ал. 1, т. 2 от същата наредба. Според ал. 2 на чл. 9 от договора разпоредбата на ал. 1 се прилага и когато фондът установи: т. 4, - че инвестициите в дълготрайни материални и нематериални активи, посочени в Приложение 2 към договора, са придобити при условие, че б "а" кандидатът физическо лице, едноличният собственик/собствениците на капитала на кандидата юридическо лице /ЮЛ/ или собственикът на предприятието на кандидата ЕТ, членовете на кооперацията е/са придобили от своя съпруг и/или от роднини по права линия - без ограничения, и/или от роднини по сватовство от първа степен, както и/или от юридическо лице, чийто мажоритарен дял от капитала се притежава от кандидата ЮЛ или ЕТ, кандидата физическо лице, собственика/собствениците на капитала на кандидата ЮЛ или собственика на предприятието на кандидата ЕТ. В Приложение № 2 от договора, Таблица за инвестиции в дълготрайни материални активи и/или нематериални активи е посочен вид на инвестицията създаване на трайно насаждения от сливи – 3.999 декара. В Приложение № 2 от договора са заложили следните специфични цели: 1 увеличаване на икономическия размер на стопанството с минимум 2000 евро измерен в Стандартен производствен обем; 2. достигане на съответствие със Стандартите на Общността по отношение на ветеринарните и фитосанитарните изисквания, хуманното отношение към животните, опазването на околната среда, хигиената, сигурността и безопасните условия на труд; 3. преминаване на обучение, включващо най-малко 18 учебни часа по основните проблеми на опазване на околната среда в земеделието извършено от обучаваща институция, съгласно Закона за висшето образование или Закона за професионалното образование и обучение или от обучаваща организация, одобрена по мярка 1 Трансфер на знания и действия по осведомяване от ПРСР 2014-2020 г. и/или Получаване на консултантски пакет ТП 2 по подмярка 2.1.2 Консултантски услуги за малки земеделски стопани от Мярка 2 Консултантски услуги, услуги по управление на стопанство и услуги по заместване в стопанство от ПРСР 2014-2020 г. Посоченият специфичен резултат е създадени нови

трайни насаждения, ягодоплодни и лозя, включително винени - най-малко 2 дка.

На 07.09.2018г. съгласно чл. 3, ал. 2, т.1 от Договора от страна на ДФЗ-Разплащателна агенция е извършено първо плащане по Договора в размер на 19 558,00 лв.

Заявката за второ плащане е подадена от Й. Н. в Разплащателната агенция на ОД на ДФЗ - [населено място] на 11.04.2019 г. и е регистрирана с № 13/06/3/0/02098/3/01 от същата дата.

На 14.05.2019 г. във връзка с подадената заявка за второ плащане и представените документи към нея до Й. Н. е изпратено Уведомително писмо за отстраняване на нередовности. В посочения срок е подаден отговор с приложени изисканите документи и обяснения.

На 17.06.2019г. на Й. Н. е изпратено Уведомително писмо за отстраняване на нередовности с изх. № 01-163-6500/441 на директора на ОД на ДФ „Земеделие“, като с него единствено и само е изискано от ползвателя на помощта да представи удостоверение за родствени връзки на съпруга си П. С. Н.. В посочения срок е подаден отговор с приложен изискания документ и допълнителни обяснения.

С Уведомително писмо с изх. № 01-163-6500/458 от 10.07.2019 г. Й. Н. е уведомена за откриване на административно производство за издаване на акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ). В същото е посочено, че във връзка с подадената заявка за второ плащане и в резултат на извършени административни проверки е установено, че съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот от 16.12.2016 г. вписан в Служба по вписванията [населено място], Акт № 189, т. 8, нот. дело 1268/2016 г. сключен между С. П. Н., Л. С. П., П. С. Н. в качеството им на собственици продавачи и Й. К. Н. в качеството и на купувач на имот № 55302.444.18 (от 3,999 дка), находящ се в землището на [населено място], [община], обл. П., е закупен от П. С. Н., съпруг на Й. Н. и С. Н., роднина по сватовство.

След преглед на всички допълнително изискани и представени от страна на жалбоподателката документи е констатирано, че е налице нарушение на разпоредбите на чл. 9, ал.1, т. 4, предложение първо от договор № 13/06/3/0/02098 от 20.08.2018 г. по подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитието на малки стопанства“, сключен с ДФЗ и чл. чл. 14, ал.7 и ал.9, т. 1 и т.2 във връзка с 37, ал.8,т.2 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г., поради което и ДФЗ - Разплащателна агенция следва да изиска връщане на получено първо плащане по Договор № 13/06/3/0/02098 от 20.08.2018 г. и да постанови отказ за изплащането на сума за второ плащане по договор.

За да стигне до извода за посоченото нарушение на първо място административният орган е взел предвид, че в Таблица 8 от бизнес плана към сключения с ДФЗ договор (описание на планираните инвестиции, които ще бъдат извършени в рамките на периода за проверка изпълнението на бизнес плана) е заложено „осигуряване на допълнителна земеделска земя“, а като начин на извършване е посочено „закупуване“ и „създаване на трайни насаждения - сливи“.

Изложени са мотиви, че на основание чл. 37, ал.8,т.2 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г., имот № 55302.444.18 от 16.12.2016 г., с площ 3,999 дка, находящ се в землището на [населено място], [община], обл. П., не следва да се включи при изчисляване на икономическия размер на стопанството към датата на подаване на заявката за второ плащане по договора - 11.04.2019 г., съгласно чл. 14, ал.7 и ал.9 , т. 1 и т.2 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г., тъй като имотът е закупен от П. С. Н., съпруг на Й. Н. и С. Н., роднина по сватовство.

В резултат е прието, че изчисленият икономическия размер на стопанството, измерен в СПО е в размер на 0 ИЕ, измерени в евро. Посочено е, че първоначалният икономически размер на стопанството на ползвателката, измерен в СПО е в размер 3227,08 евро, поради което не е налице нарастване на икономическия размер на стопанството спрямо началния размер с най-малко левовата равностойност на 2000 евро, измерен в СПО.

Предвид установените нарушения е определено задължение, за което ДФЗ следва да издаде акт за установяване на публично държавно вземане в размер на 19558,00 лева представляващо първо плащане.

При тези констатации на жалбоподателката е дадена възможност да направи писмено възражение по основателността и размера на публичното вземане и при необходимост да приложи писмени доказателства към тях в 14-дневен срок от получаване на писмото.

С писмо от 02.08.2019 г. Й. Н. е възразила срещу откритото производство за издаване на АУПДВ.

На 01.10.2019 г. директорът на ОД на ДФ „Земеделие“ [населено място] е издал процесния АУПДВ № 13/06/3/0/02098/3/01/04/01, с който е отказано пълно изплащане на финансова помощ, общо в размер на 9779,00 лв., представляваща второ плащане по договор № 13/06/3/0/02098 от 20.08.2018 г., сключен с ДФЗ и е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер 19 558,00 лв., представляващо първо плащане по договор № 13/06/3/0/02098 от 20.08.2018 г., ведно със законната лихва върху сумата на основание чл. 9, ал.1, т. 4, предложение първо от Договор № 13/06/3/0/02098 от 20.08.2018 г. с ДФЗ, чл. 14, ал.9, т.1 и т.2 и чл.14, ал.7 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от Административно-процесуалния кодекс и във връзка с чл. 165 и чл. 166 от Данъчно-процесуалния кодекс, и чл.20а, ал.5 от Закона за подпомагане на земеделските производители,

В АУПДВ е посочено, че за нуждите на стопанството и за целите на създаване на трайни насаждения от сливи, е необходимо осигуряване на допълнителна земеделска земя, което бенефициентът е планирал да извърши чрез закупуване, съгласно Таблица № 8 от бизнес плана към сключения договор за БФП. В този смисъл са изложени мотиви, че имот № 55302.444.18 (от 3,999 дка), находящ се в землището на [населено място], [община], обл. П. от 16.12.2016 г., върху който е създадено трайно насаждение от сливи в размер на 3,999 дка, заложено като инвестиция в Таблица за инвестиции в дълготрайни материални и/или нематериални активи, попада в хипотезата на посочения по-горе чл. 14, ал. 9, т.1 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г, тъй като единият от тримата продавачи е съпруг на ползвателя, а другият е роднина по сватовство от първа степен. В този смисъл административният орган е приел, че единствено идеалната част от имота, собственост на Л. С. П., е допустима. Във връзка с това е направен извод, че при изчисляване икономическия размер на стопанството, измерен в СПО следва да се вземе предвид само 1/3 идеална част от имот с площ 3,999 дка, а именно 1,333 дка. Първоначалният икономически размер на стопанството на ползвателката, измерен в СПО е в размер 3227,08 евро. Направено е заключение, че след преизчисляване икономическия размер на стопанството не нараства спрямо началния размер,

тъй като заложено по бизнес план е нарастване с най-малко левовата равностойност на 2000 евро, измерен в СПО, което дори и при включване на допустимите 1,333 дка, не се постига.

В допълнение са изложени аргументи, че ползвателят не е изпълнил коректно бизнес плана и в количествено отношение в частта на заложените инвестиции в дълготрайни материални и/или нематериални активи, съгласно Приложение 2, което от своя страна е още една причина фондът да изисква от ползвателя връщане на полученото първо плащане и ползвателят да няма право да получи второто плащане, по аргумент от чл. 9, ал. 1, т. 2 от Договора, според който фондът изисква връщане на полученото първо плащане и ползвателя няма право да получи второ плащане по договора, когато не е изпълнил коректно бизнес плана, включително в частта на заложените специфични цели и резултати, съгласно Приложение 2 от договора.

По делото е приета и не е оспорена от страните СТЕ. Съгласно заключението на същата икономическият размер на стопанството, измерен в СПО е в размер на 11 980.20 лв., а частта от икономическият размер на стопанството, измерен в СПО, касаеща ПИ 55302.444.18, находящ се в землището на [населено място], обл. П., с площ от 3.999 дка, начин на трайно ползване овощна градина, основна култура сливи възлиза на 5 666.68 лв. При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване по реда на АПК административен акт, пред компетентния да я разгледа съд, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Актът е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 20а, ал. 5 и ал. 6 от ЗПЗП в приложимата редакция и предвид представената Заповед № 03-РД/2700 от 27.09.2019 г., с която изпълнителният директор ДФЗ е делегирал на директорите на областните дирекции да издават решения за налагане на финансови корекции и актове за установяване на публични държавни вземания по чл. 166, ал. 2 от ДОПК. В обжалвания акт като правно основание са посочени разпоредбите на чл. 165 и чл. 166 от ДОПК. Съгласно първата разпоредба, събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закона е установено друго. Съгласно чл. 166, ал. 1 и, ал. 2 от ДОПК, установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК, а ако не е определен органът за издаване на акта, той се определя от кмета на общината, съответно от ръководителя на съответната администрация. В настоящия случай се касае за публично държавно вземане по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК-претендират се недължимо платени суми по проект, финансиран от европейските земеделски фондове. Съгласно чл. 166, ал. 3 от ДОПК, актът за публично държавно вземане се обжалва пред ръководителя на съответната

администрация по реда на АПК. Разпоредбата, тълкувана във връзка с тази на чл. 81 от АПК означава, че оспорването на акта пред по-горестоящ административен орган е правна възможност, а не задължение за адресата и е приложима изборността на реда за оспорване. Следователно, административният акт може да се обжалва пред съда и без да е изчерпана възможността за оспорването му по административен ред.

Видно от данните по делото, преди издаване на оспорвания акт, ползвателят е уведомен за констатираното нарушение, като му е даден и 14 - дневен срок да изрази становище и да представи доказателства.

АУПДВ е издаден в законоустановената писмена форма, като в него са посочени фактически и правни основания, поради което съдът намира, че е спазена формата на акта, същата отговаря на изискванията на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК за излагане на конкретните фактически и правни основания за взетото от административния орган крайно решение. При издаването на АУПДВ не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

С Наредба № 10/2016 г., се уреждат условията и редът за прилагане на подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитието на малки стопанства“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. (ПРСР 2014 – 2020 г.), съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Финансовата помощ по тази наредба се предоставя за устойчиво развитие и растеж на малките земеделски стопанства. В глава четвърта на Наредбата е уреден редът за извършване на контрол върху изпълнението на проектите, като в чл. 31 е предвидено извършване на проверка/посещението на място за установяване изпълнението на намеренията на кандидата за засаждане и изпълнението на всички други договорени и нормативно установени задължения съгласно условията на тази наредба и договора за подпомагане. В следващата разпоредба на чл. 32 е предвидено извършване на проверка/посещението на място за установяване фактическо съответствие на представения от ползвателя бизнесплан и заложените в него данни и показатели с действителните такива. Тези резултати от проверките се вземат предвид при обработката на подадената заявка за второ плащане и при преценката за съответствието между одобрения бизнесплан и заложените в него данни и показатели и тяхното реално изпълнение.

В чл. 35, ал. 1, т. 3 от Наредба № 10/2016 г. е предвидено, че в срок до три месеца от подаване на заявката за второ плащане по чл. 33, ал. 1 РА одобрява или мотивирано отказва изплащането на финансовата помощ след извършен анализ за установяване на съответствието между фактическото състояние и одобрения бизнесплан. В т. 2 и 3 на чл. 37, ал. 1 от Наредба № 10/2016 г., е предвидено, че ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане по чл. 10, т. 2 и дължи връщане на полученото по чл. 10, т. 1 първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ, ведно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора, когато: бизнес планът не е изпълнен коректно, включително и когато не е изпълнен в срока, посочен в договора за предоставяне на финансова помощ/т. 2/; както и когато не е постигнал увеличаване на икономическия размер на стопанството спрямо първоначалния размер с най-малко 2000 евро, измерен в СПО /т. 3/.

Изплащането на финансовата помощ по подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитието на малки стопанства“ е на два етапа съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 10/2016 г., като първото плащане е след сключване на договора за предоставяне на финансова помощ, а второто плащане е след извършена проверка съгласно чл. 36 РА установи коректното изпълнение на бизнес плана.

В Глава втора „Условия за предоставяне на финансова помощ“, Раздел IV „Изисквания към проектите“ е предвидено, че кандидатите представят бизнес план по образец съгласно приложение № 4 за развитие на стопанството за максимален период от пет години – чл. 3, ал. 1 от Наредба № 10/2016 г.

В чл. 14 от Наредба № 10/2016 г. изчерпателно е разписано какво трябва да доказва бизнес планът. В ал. 7 е посочено, че бизнес планът задължително включва поне една инвестиция в дълготрайни материални и/или нематериални активи, необходима/и за нуждите на стопанството, като според ал. 9 на същата разпоредба за спазване на изискването по ал. 7 не се признават дълготрайни материални и нематериални активи: 1. които кандидатът физическо лице, собственикът/собствениците на капитала на юридическото лице или собственикът на предприятието на кандидата ЕТ или членовете на кооперацията е/са придобил/и от своя съпруг/съпруга и/или от роднини по права линия - без ограничения, и/или от роднини по сватовство от първа степен, както и/или от юридическо лице, чийто мажоритарен дял от капитала се притежава от кандидата юридическо лице или ЕТ, кандидата физическо лице, собственика/собствениците на капитала на юридическото лице или собственика на предприятието на кандидата ЕТ; 2. финансирани по ПРСР 2014 - 2020 г., ПРСР 2007 - 2013 г. и/или други програми за подпомагане с национални средства и/или средства на ЕС.

Съгласно § 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Наредба № 10/2016 г. „Коректно изпълнение на бизнес плана“ е изпълнение (в количествено, качествено и времево отношение) на всяка една от следните дейности:

- а) изпълнение най-късно до крайната дата на периода за проверка на изпълнението на бизнес плана на всички заложи специфични цели и резултати (съгласно таблица 7 на бизнес плана);
- б) изпълнение най-късно до крайната дата на периода на проверка изпълнението на бизнес плана на всички дейности и инвестиции в дълготрайни материални и нематериални активи (посочени в таблица № 8 (колони А, Б и В) на бизнес плана);
- в) придобиване на знания по основните проблеми по опазване компонентите на околната среда в земеделския сектор (съгласно точка 2А на раздел III "Програма за развитие на стопанството" на бизнес плана);
- г) изпълнение на производствената програма на стопанството към крайната дата на периода на проверка изпълнението на бизнес плана по отношение на заложените култури и животни (съгласно таблици № 9 и 10 на бизнес плана).

Предвид очертаната правна регламентация и посочените по-горе разпоредби на договора за БФП може да се направи извод, че изготвянето на бизнес плана и предвидените в него параметри са дело на кандидата за

получаване на подпомагане, същия е неразделна част от договора, като некоректното му изпълнение е основание за отказ ползвателят на помощта да получи второто плащане по чл. 10, т. 2 и дължи връщане на полученото по чл. 10, т. 1 първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ.

Съществена част от образеца към бизнес плана - Приложение № 4 към чл. 13, ал. 1 от Наредбата, е програмата за развитие на стопанството, дейности и инвестиции и по - специално Таблица 8 „Описание на планираните инвестиции и дейности, които ще бъдат извършени в рамките на периода за проверка изпълнението на бизнес плана“. Видно от Таблица 8 от бизнес плана на жалбоподателката към сключения договор с ДФЗ, заложено „осигуряване на допълнителна земеделска земя – 3 дка, а като цели и/или специфичен резултат, към постигането на който е насочена инвестицията/дейността са посочени 1. увеличаване на икономическия размер на стопанството с минимум 2000 евро, измерен в стандартен производствен обем и 2. Създадени нови трайни насаждения, ягодоплодни и лозя, включително винени - най-малко 2 дка., като начин на извършване е посочено „закупуване“.

В настоящия случай не е налице спор делото, че недвижим имот № 55302.444.18 (от 3,999 дка), находящ се в землището на [населено място], [община], обл. П. от 16.12.2016 г., е закупен от Й. К. Н., в качеството на купувач, от С. П. Н. (роднина по сватовство), Л. С. П., П. С. Н. (съпруг) в качеството им на собственици продавачи, съгласно нотариален акт за покупко-продажба на вписан в Служба по вписванията [населено място], Акт № 189, т. 8, нот. дело 1268/16 г.

Придобиването на същия не може да се приеме като изпълнение на задълженията по договора за БФП, в това число и на бизнес плана и заложените нормативни изисквания. Това е така, тъй като закупуването на имота е направено в разрез с разпоредбата на чл. 14, ал. 9, т. 1 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г, тъй като единият от тримата продавачи е съпруг на ползвателя, а другият е роднина по сватовство от първа степен. В този смисъл, правилно ответникът е посочил, че единствено идеалната част от имота, собственост на Л. С. П., е допустима.

В процесния случай към датата на кандидатстване е измерен икономически размер на стопанството от 6 311,62 лева СПО или 3 227,08 евро, формиран от отглежданите черупкови овощни видове. В бизнес плана е заложено увеличение на икономическия размер на стопанството с 2000 евро СПО, което ще бъде постигнато чрез създаване на трайни насаждения от ягодоплодни и лозя, включително винени – най-малко 2 дка.

Видно от заключението на СТЕ е, че икономическият размер на стопанството, измерен в СПО, възлиза на 11 978,20 лв. /6 124.36 €/, от които 5 666,58 лв. са изчислени за ПИ 55302.444.18, находящ се в землището на [населено място], обл. П., засаден с овощни култури - сливи. При прилагане на чл. 14, ал.9, т.1 и т.2 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г. - изискването да не се признават дълготрайни материални и нематериални активи, които кандидатът физическо лице е придобил от своя съпруг/съпруга и/или от роднини по права линия - без ограничения, и/или от роднини по сватовство от първа степен, следва да се вземат предвид само 1/3 идеална част от имот с площ 3,999 дка, а именно 1,333 дка, съобразно частта от имота, която се признава за

допустима.

В този смисъл при изчисляване икономически размер на стопанството следва да се има предвид, че съгласно § 1, т. 13 от ДР на Наредба № 10/2016 г. „Икономически размер на стопанство“ е размерът на земеделското стопанство, изразен в стандартен производствен обем, а според легалната дефиниция дадена в т. 28 „Стандартен производствен обем“ е стойността на продукцията, която отговаря на средната стойност за даден район за всеки един земеделски продукт, изчислена в евро по таблица съгласно приложение № 1. Видно заключението на СТЕ икономическият размер на стопанството е изчислен съгласно предвидения в Наредбата начин.

Предвид гореизложеното може да се направи извод, че от изчисления общ икономически размер на стопанството в размер на 5 666,58 лв., изчислен за ПИ 55302.444.18, находящ се в землището на [населено място], обл. П., засаден с овощни култури – сливи следва да се признае 1/3. Така следва заключението, че при първоначален икономически размер на стопанството на жалбоподателката, измерен в СПО в размер 3227,08 евро, след преизчисляване, икономическият размер на стопанството не нараства спрямо съобразно заложеното по бизнес план нарастване с най-малко левовата равностойност на 2000 евро, измерен в СПО.

В случая за нуждите на стопанството и за целите на създаване на трайни насаждения от сливи е необходимо осигуряване на допълнителна земеделска земя, което видно от бизнес плана бенефициентът е планирал да извърши чрез закупуване. От доказателствата по делото се установява, че такова е направено, но доколкото закупуването на недвижимия имот е в разрез с чл. 14, ал.9, т.1 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г., то както се посочи от общата закупена площ 3,999 дка следва да се признае 1/3 от площта, респективно стойността на продукцията, която отговаря на средната стойност за даден район за всеки един земеделски продукт. Същата, обаче не отговаря на изискването за нарастване на икономическият размер на стопанството спрямо първоначалния размер с най- малко 2000 евро, измерен в СПО.

Както вече се посочи съгласно чл. 13 ал. 1 от договора, ползвателят се задължава да изпълни изцяло бизнес плана в срока по чл. 6, ал. 1 от този договор и при спазване на условията и задълженията си съгласно приложимите актове от правото на Европейския съюз, нормативната уредба и този договор. Според чл. 15 ал. 1, ползвателят има задължението да изпълнява одобрения бизнес план, включително да реализира задължителното нарастване на икономическият размер на стопанството. В договора с ДФЗ в чл. 9, ал. 1, т. 4, предложение първо от същия, е записано, че фондът изисква от ползвателя връщане на полученото първо плащане и същия няма право да получи второто плащане по чл. 3, ал. 2, т. 2 от договора, когато ползвателят не е постигнал увеличаване на икономическият размер на стопанството спрямо първоначалния размер с най- малко 2000 евро, измерен в СПО, най- късно до изтичане на посочената в бизнес плана крайна дата на период на проверка на неговото изпълнение

Некоректното изпълнение на бизнес плана и отсъствието на ръст на икономическият размер на стопанството с минимум 2 000 евро спрямо първоначалния, измерен в СПО са правопрекратяващи юридически факти за

правото на второ плащане и правопораждащ за задължението за връщане на полученото първо плащане с лихви за забава от момент, посочен в договора за предоставяне на финансова помощ - чл. 37, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Наредба № 10. В този смисъл по отношение на факта, че оспореният акт обективира две волеизявления на административния орган - отказ за изплащане на финансовата помощ, представляваща второ плащане по договор № 13/06/3/0/02098 от 20.08.2018 г., и установяване на публично държавно вземане, представляващо подлежаща на възстановяване финансова помощ в размера на полученото по договора първо плащане следва да се посочи, че предвид кумулативно дадените последици от неизпълнение на задълженията по Наредба № 10 от 10.06.2016 г. няма пречка двете волеизявления да бъдат издадени едновременно.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателката за съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като видно от представените по делото доказателства същата е била уведомена за открито производство по издаване на АУПДВ, дадена и е възможност за възражение и представяне на доказателства, като същата се е възползвала него.

На следващо място неоснователно е и възражението за липса на мотиви в оспорения акт. Нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата на акта да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. В случая видно от процесния АУПДВ такива са налице. Действително, както се сочи в жалбата на стр. 2, пар. 1 от АУПДВ, мотивите на административния орган, следващи фразата „това е така, тъй като“, са недовършени, но това не води до заключение за липса на мотиви. Такива са развити в следващите страници на акта и от тях се установява причината за налагане на мярката и тълкуването на приложимите нормативни разпоредби от страна на административния орган.

При тази фактическа и правна обстановка съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от материално компетентен орган в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалните правила и в съответствие с целта на закона. Не се установява и нарушение на принципа за съразмерност, залегнал в чл. 6 от АПК. Ползвателят на помощта е бил надлежно запознат с последиците от неизпълнение на задълженията по договора, което обстоятелство е удостоверил чрез подпис. В случая отговорността е ангажирана за неизпълнение на договорни клаузи, като същата е и нормативно предвидена в действащ подзаконов нормативен акт, който жалбоподателката се е задължила да спазва. В случая договорените между страните последици от неизпълнение на задълженията по договора за безвъзмездна финансова помощ са явяват приложени в пълно съответствие с приложимите правни норми и в законоустановения срок.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да се присъдят сторените по делото разноски на основание чл. 226, ал.3 от АПК, като бъде

осъден жалбоподателя да му заплати 500,00 лв., от които 300,00 лв. юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство за три инстанции по реда на чл.78 ал.8 от ГПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ и 200,00 лв. депозит за вещо лице.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, 16-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Й. К. Н., ЕГН [ЕГН], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 13/06/3/0/02098/3/01/04/01 с изх. № 01-163-6500/581 от 01.10.2019 г., издаден от директора на Областна дирекция на Държавен фонд Земеделие – П., с който е отказано пълно изплащане на финансова помощ, общо в размер на 9779,00 лв., представляващо второ плащане по договор № 13/06/3/0/02098 от 20.08.2018 г., сключен с Държавен фонд „Земеделие“ и е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер 19 558,00 лв., представляващо първо плащане по договор № 13/06/3/0/02098 от 20.08.2018 г., ведно със законната лихва.

ОСЪЖДА Й. К. Н., ЕГН [ЕГН] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 500,00 /пет стотин/ лева за разноси по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение и депозит за вещо лице.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния съд на Република България.

Съдия: